

Crisi oberta al Teatre Lliure

ARXIU / JORDI MORERA

ARXIU / MARÇ VILA

El projecte de renovació del Teatre Lliure no comptarà amb els seus directors, Lluís Pasqual i Guillem-Jordi Graells, que es retiren enmig d'una crisi motivada pel retard en el trasllat a la nova seu.

NURIA ZAYAS

Lluís Pasqual i el regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Ferran Mascarell, viuen enfrontats d'ençà que l'ex-alcalde Maragall elegí Pasqual per projectar a Montjuïc el pol artístic Ciutat del Teatre.

Es directors de l'històric Teatre Lliure de Barcelona, Lluís Pasqual i Guillem-Jordi Graells, s'han retirat de la cursa d'obstacles en què s'ha convertit el trasllat de la sala del barri de Gràcia al Palau de l'Agricultura, la seva nova seu. El retard en el lliurament de l'obra de Montjuïc, que s'havia d'enllestir el 30 de maig, sumat a la indefinició de les administracions pel que fa al pressupost que s'hi destinarà –en especial de l'Ajuntament, que lidera el projecte– havien escalfat els ànims dels responsables de la sala. Amb tot, no ha estat fins a les declaracions del regidor de Cultura del consistori, Ferran Mascarell, posant en dubte la capacitat de Pasqual per conduir el canvi del Lliure, que aquest ha fet pública, per mitjà d'una carta, la decisió, subscripta per

Graells, de llençar definitivament la tovallola.

De fet, la dimissió era anunciada. Pasqual havia comunicat al mes de juny a la junta de govern de la fundació aquesta resolució. Ara, però, l'abandó respon a la voluntat d'evitar "un debat que agafa un to personalista i que inevitablement ha conduït a comparacions amb el cas Flotats. I és que si bé les relacions entre els artistes i els gestors polític-culturals són per naturalesa conflictives –el regidor va vessar el got qualificant Lluís Pasqual d'"obstacle" per al futur del Lliure–, el director considera que la polèmica personal no fa sinó "amagar els problemes veritables" de la sala.

I aquests problemes són –denuncien ambdós directors– el bloqueig i la "falta d'interès, com a mínim" amb què les diferents administra-

cions –Ajuntament, Diputació de Barcelona, Generalitat i Ministeri de Cultura– han afrontat el futur de la companyia i els pals a les rodes que el regidor Mascarell posa a les negociacions bilaterals.

La caixa de trons es va des-tapar quan, fa dues setmanes, Pasqual i Graells van amenaçar de marxar a finals d'enguany –data en què expiren els dos contractes– si les relacions amb les administracions no canviaven de rumb. Els responsables de la sala van criticar la congelació de les assignacions pressupostàries o l'assumpció ràpida per part de l'alcalde de la ciutat, Joan Clos, del projecte Ciutat del Teatre a la vigília de les eleccions (i que encara resta sense concretar).

Mascarell ha continuat els últims dies el pols que l'enfronta a Lluís Pasqual demanant per al nou Lliure un can-

vi en el seu model de gestió. "És fals que hi hagi hagut una mala gestió –assegura Graells–. Vam anunciar que hi hauria dèficits i vam proposar com no generar-los". Tampoc no respon a la realitat –assegura– que el retard en les obres de la nova seu es degui a canvis en el projecte o que la Fundació Lliure no s'hagi mostrat d'acord amb el contracte-programa que marcarà el destí del teatre abans d'acabar el mes.

Malgrat tot, ni Graells ni Pasqual deixen el Lliure, sinó que continuaran formant part del consell de direcció i de la junta de govern. "En cas que s'aclareixin les regles del joc i siguin positives i algú pugui portar el projecte endavant podríem retirar la dimissió –aclareix Graells–. La dimissió no ha estat una mesura de força, sinó una manera de dir fins aquí hem arribat".